

még ha meghalt is, él-ni fog: és mindaz, a-ki úgy él, hogy hisz ben-nem
nem hal meg mind-ö- rök-ké. (1.t.) † *

A mélységekből kiáltok hozzád, ó /Uram, * Uram, hallgasd meg az én /szómat!
Legyen a te füled / figyelmes * az én könyörgésemnek /szavára. **Ant.**
Ha a gonoszságokat számon tartod, Uram, * Uram, ki áll meg akkor tee/lötted?
De nálad kegyelem /vagyon, * és a te törvényed miatt reménykedem benned, /Uram!
Ant.

D.U. 182

1. Üdvözlégy, édes Jézusunk! Erős hittel itt megvallunk, e szentségben mi imádunk, Istenünknek magasztalunk. 2. Te vagy világ Megváltója, mennyországnak megnyitója. éhes lelkünk táplálója, bús szívünknek orvoslója. 3. Édes Jézus neked élek, édes Jézus, neked halok, életemben, halálomban, édes Jézus, Tied vagyok.

D.U. 184 1. Édes Jézus, én szerelmem, óh mily nagyon szeretlek.

Te vagy kincsem és mindenem, hű szívembe elrejtlek.

R.) Jöjj el, jöjj el, siess már, Jézus, téged szívem vár.

2. Édes Jézus, mivel téged minden felett szeretlek, minden kincset és örömet érted, Jézus, megvetek. **R.)** 3. Ahol leszek, Jézus, téged óhajtlak és kiáltlak, boldog leszek, ha elérlek, boldogabb, ha megtartlak. **R.)** 4. Benned bízom, fohászok, te is szeress engemet. Jézus, ne hagyj, velem maradj, hívd a mennybe lelkemet. **R.)**

ZÁRÓÉNEK: D.U. 340

1. Ments meg engem, Uram! az örök haláltól, ama rettenetes napon minden bajtól, midőn az ég és föld meg fognak indulni, s eljössz a világot lángokban ítélni.
2. Örök nyugodalmat adj, ó Uram, néki(k), s örök világosság fényeskedjék néki(k), hogy szent színed előtt ő(k) is imádhasson (imádjanak), s téged, boldogítót örökké áldhasson (áldjanak).

D.U. 344

1. Jézusomnak kegyelméből, már elértem végemet, véghetetlen szerelmétől, várom üdvösségemet.

R.) Istenem, Istenem, ki voltál mindenem, könyörülj én lelkemen!

2. Míg itt éltem e világban, benned bízom, Istenem, mindenféle bajaimban csak te voltál mindenem. **R.)**

3. Most sem bízhatok egyébben, halálomnak óráján, mint tebenned, aki értem meghaltál a keresztfán. **R.)**

4. Ki a sírból feltámadtál, Jézus, hozzád fordulok, s ahol helyet készítettél: országodba indulok. Istenem, Istenem, ki voltál mindenem, vedd magadhoz már lelkem!

GYŪJTÓÉNEK: D.U. 332

1. Adj irgalmat, adj nyugalmat, ó Atyánk, a lelkeknek, akikért ez áldozattal testvéreik esdenek. Adjon nekik enyhületet a végtelen szeretet!
Adj irgalmat, adj nyugalmat minden megholt hívednek!
2. A szerető tanítványnak, Szent Jánosnak mondatott: Írd föl, boldog mindörökké az Úrban elhunyt halott. Engedd, Uram, hogy halottunk, kiért hozzád fordulunk, tőled hallja ezt az égi vigasztaló szótatot.
3. Örök Atya, ki miértünk odaadtad Fiadat, legyen kedves teelőtted ez a tiszta áldozat, adjon enyhét, szabadulást, mennyországba feljutást a szenvedő jámboroknak, akik várják napjukat.

D.U. 336

1. Élők, holtak szent Istene, ó, hallgass meg minket itt, kik könyörgünk, hogy szüntesd meg szolgád szenvedéseit. Fogadd a szent áldozatot, mit bemutat fölkent papod, nyerjenek az égbe utat néki szent vércseppjeid.
2. Ne nézd számos gyarlóságát, melyeket elkövetett, ó, ne vond meg hű szolgádtól a mennyei örömet. Engedd meg, hogy színed lássa, s szenteidnek legyen társa, hogy azokkal imádhassa fölséges szent lényedet.
3. Jézusunk, ki váltságunkért égből földre szállottál, nézz reánk, kik itt könyörgünk szent oltárod lábánál. Adj hívednek boldogságot, melyet a szem még nem látott, add, hogy majd irgalmasságot leljünk mi is trónodnál.

INTROITUS: D. U. 332b REQUIEM ÆTERNAM

Adj, U-ram, ö- né-ki(k) ö-rök nyu-go-dal- mat,
és az örökkévaló világos-ság fé-nyes-ked-jék né-ki(k)!

Hallgasd meg, Uram, i-mád-sá-go-mat, min-den test hoz-zád mé-gyen. **Ant.**

GRADUALE: D.U. 332b / 1 SI AMBULEM 22.zs. 4.

Bár a halál völgyében járok, nem félek a rossztól, * mert te ott vagy vé-lem.
V.) A te vesszöd és pásztorbotod * megvigasz/tal engem. **Mert te...**
Bár a halál...

TRAKTUS: D.U. 332b/2 SICUT CERVUS 41.zs. 2.3.4.

(8.t.) † * utolsó vers neumával

1. Amint kívánczik a szarvas a forrás vizéhez, * úgy kívánczik a lelkem tehoz-zád /Istenem!
2. Szomjazik a lelkem az erős és élő /Istenhez, * mikor jutok el, s jelenek meg az Isten orcája /előtt?
3. *Mikor* jutok el csodálatos /hegyére * egészen az Isten /házáig?!

Vagy : **Díszesebb dallamon: ABSOLVE, DOMINE**

utolsó versnél

1. Oldozd fel, Urunk, minden (a Te) híveknek (hívednek) lelkét vétkei(k)nek minden bilincsetől.
2. És kegyelmed segítségükre (segítségére) sietvén méltó(k) legyenek (lehessen) elkerülni a bosszúállás ítéletét.
3. És az örökkévaló világosság boldogságát élvezhessék (élvezhesse).

SZEKVENCIA: D.U. 334 b DIES IRÆ

1. a. Ítéletnek végső napja e világot lángba dobja Prófétáknak szava mondja.
b. Reszket akkor holt meg élő, ha megjön a nagy Ítéző, mindenedet számon kérő.
2. a. Csodakürtök zengenek meg, sírok éjén átremegnek, ítéletre mindenednek.
b. Csodájára a halálnak, aki rég por, talpra támad, számot adni bírójának.
3. a. Kézzelel írt könyv nyílik ottan, világ terhe, minden ott van, ítéletre felrovottan.
b. Bíró majd ha széket ül ott, minden rejtek felderül ott, zsoldot bűn el nem kerül ott.
4. a. Én szegény ott mit beszéljek? Pártfogómul kit reméljek? hol még a szentek is félnek.
b. Nagy Király, kit retteg minden, de a jót megváltod ingyen, kegyek kútja válts meg engem!
5. a. Rólam, Jézus, emlékezzél, akiért a földre jöttél, veszni aznap ne engedjél!
b. Fáradoztál, megkeresve, értem szálltál a keresztre, ennyi munkád kárba veszne!

6. a. Ki Magdolnát feloldottad, és a latrot meghallgattad, nekem is e reményt adtad.
b. Nem méltó az én kérésem, de te jó vagy, tedd kegyesen, hogy örök tűz ne égessen.
7. a. Könnyel árad ama nagy nap, hamvukból ha föltámadnak a bűnösök, s számot adnak.
b. Uram, nekik adj jó véget, kegyes Jézus, kérünk téged, add meg nekik békességed.
Ámen

OFFERTORIUM: DOMINE JESU CHRISTE

Urunk Jézus Krisztus, dicsőség Királya, +

R.) szabadítsd meg minden megholt /hívó lelkét *

a pokol büntetésétől és mély/ségétől.

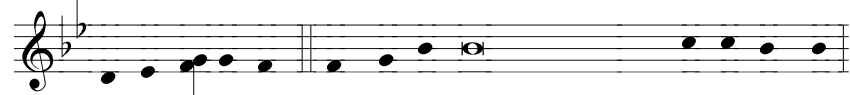
- V.1) Szabadítsd meg őket az oroszlán torkától,+ hogy el ne nyelje őket /a pokol † és le ne zuhanjanak a sötétségbe. **R.)**
- V.2) Hanem a zászlóhordozó Szent Mihály + vezesse el őket a szent vilá/gosságra: † melyet egykor Ábrahámnak és utódjának meg/ígértél. **R.)**
- V.3.) Áldozati adományokat és imádságokat ajánlunk fel neked, Urunk, dicséretedre, + fogadd el azokért /a lelkekért, † akikről ma megem/lékezünk. **R.)**
- V.4.) Juttasd el őket, Urunk, a halálból /az életbe: † melyet egykor Ábrahámnak és utódjának meg/ígértél. **R.)**

COMMUNIO: D.U. 332c/ 2

Az örökkévaló világosság fényeskedjék nekik, Uram, a te szentjeiddel mindörökké, mert te kegyes vagy. Örök nyugalmat adj nekik, Uram, és az örök világosság fényeskedjék nekik.

Lux æ-ter-na lu-ce-at e- is Do-mi-ne. Cum Sanctis tu-is in æ-ter-num,

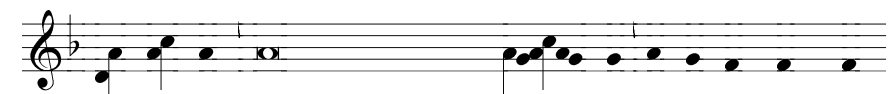

qui-a pi-us es. Re-qui-em æternam dona e-is, Do-mi-ne,

et lux perpetua lu-ce-at e- is. Cum Sanctis tu-is...

Vagy: D.U. 332b / 4

Én va-gyok a feltámadás és az é- let, a-ki bennem hisz,